

## JÓZSEFVÁROSI HARANGSZÓ 2016. január 10.

### **A hét szentje: REMETE SZENT PÁL (Ünnepe: január 15.)**

Szent Jeromos írja róla, hogy Egyiptomban, gazdag családba született, szüleit már 15 évesen elveszítette. 249 körül a Décius-féle üldözés elől a thébai hegyek közé menekült, mert a vértanúsághoz nem érzett magában elegendő erőt, ugyanis sógora a vagyon megszerzése érdekében fel szándékozott jelteni őt.

Itt az emberektől távol, a pusztában egy barlangban élt, sokat böjtölt, sok önmegtagadást vállalt, sokat imádkozott és elmélkedett. Szándéka volt az üldözés időszaka után visszatérni szülőföldjére, de megszeretve a magányt, meg az állatokat, ott maradt a pusztában, összesen kilencven évet élt itt.

Közelében más remeték is éltek, de nem tudott róluk. Nem sokkal halála előtt, álmában kapott jel hatására találkozott Remete Szent Antallal. 340 táján halt meg. Szent Antal temette el Pált, a legenda szerint két oroszlán ásta ki számára a sírgödörét.

Testét 1169-ben Tébából Konstantinápolyba, 1240-ben a veleneciek vitték el városukba. 1381-ben Velencéből Nagy Lajos uralkodása idején a pálosok budaszentlőrinci kolostorába került. Az ő nevét vette fel a pálos rend, az egyetlen magyar alapítású, Boldog Özséb által alapított szerzetesrend. Remete Szent Pált és történetét a budapesti Egyetemi Templomban a pálosok által készített képek, szobrok, faragványok ábrázolják. A templom berendezését és díszítését a pálosok készítették.

### **MI VÁRHATÓ PLÉBÁNIÁNKON?**

**Januárban** ökumenikus imahét, OLI napok, irgalmasság témában Hoffer József SJ atya tart előadást.

**Február** 6-án jön a Bátoros, ekkor lesz majd a betegek kenetének ünnepe, és szerdai ifjúsági misék sorozata folytatódik.

**Márciusban** keresztutat járunk közösségekkel, evangéliumi tanácsok napja lesz Házás Hétvégéseknek, nagyböjti triduum lesz Molnár János beregszászi esperes, plébánossal, templombúcsú Snell György segédpüspökkel, és persze nagyhét.

**Áprilisban** Házás Hétvége Tatabányán, hivatások vasárnapja kispappal, Házás Hétvége országos papi nap templomunkban.

**Májusban** Mindszenty zárandoklat Esztergomba, és pünkösdi triduum lesz Kemenes Gábor atyával.

**Júniusban** elsőáldozás, bérmálás és olasz szentek nyomában zárandoklat fog zajlani.

**Július** a táborokról szól, s persze Krakkói ifi világtalálkozóról.

**Augusztusban** táborozás és papi lelkipraktikum.

**Szeptemberben** újra megrendezésre kerül az Ars Sacra fesztivál és Szentírás ünnepe.

**Októberben** hagyományos nagyvarosi ifi találkozó, 8-án regionális Irgalmasság konferencia, és missziós vasárnap.

**Novemberben** KÉSZ tisztújító kongresszus a belvárosi plébánián, Erzsébet napján karitás ünnepe.

**December** 5-től adventi triduum Barsi Balázs atyával, s persze e hónapban koncertek sora lesz még.

### **MI EZ A JEGYES KURZUS?**

Plébániánk jegyesoktatása **csoporthoz tartozó foglalkozás**.

Szeretettel várunk olyan párokat, akik templomunkban szeretnének esküdni, de olyan Budapesten tanuló vagy dolgozó fiatalokat is, akiknek nincs lehetőségük szülőhelyükön elvégezni a jegyes kurzust. Ehhez természetesen kérjük, hogy az otthoni atyával beszéljék meg, hogy ő elfogadja-e azt az igazolást, amit mi állítunk ki! Irodánk a 2016-os esketési igényeket, 2016. januártól regisztrálja a sekrestyében vagy az irodán! **A jegyes kurzus 2016-ban február 5-én (p) 19.15-kor indul a templomi tanteremben!**

**Aki jelen pillanatban külföldön él** és magyar vagy nem magyar féllal szeretne házasságot kötni az Iroda megadja az ügymenetről a felvilágosítást! 6-8 hónappal korábban jelezzék!

Ennek menete, hogy péntek este találkozás a templomban a jegyes kurzus résztvevőivel. Ismerkedés és az első foglalkozás megtartása. Egyeztetett időben a házasságkötésig katolikus családok egy-két alkalommal szeretettel fogadnak vezetett találkozásra jegyeseket. Amit még felkínálunk: lelkipásztori beszélgetés, gyóntatás egyeztetett időben, esküvői próba a templomban.

### **BEVEZETÉS A 2016-OS IMAHÉT TÉMÁJÁBA**

#### **Háttér**

**„Arra hívtunk, hogy az Úr nagy tetteit hirdessük!” 1Pt 2,9**

A legrégebbi lett keresztelőkút Szt. Meinhard, a nagy lett evangélikus idejéből származik. Eredetileg az Ikskile-i székesegyházban helyezték el. Manapság az ország fővárosában, Rígában, az evangélikus székesegyház közepén áll. A keresztelőkút elhelyezése a katedrális díszes szószekéhez ennyire közel ékesszólóan hirdeti a kereszttség és az igehirdetés közötti kapcsolatot, és a minden megkereszteltnek szóló hívást, hogy hirdessék az Úr hatalmas tetteit. Ez a hívás képezi a Keresztény egységért tartott imahét témáját 2016-ban. Péter apostol első levelének két verse indította Lettország különböző egyházainak tagjait az imahét anyagának elkészítésére. A régészeti bizonyítékok azt sugallják, hogy Lettország keleti részébe a kereszténységet a bizánci misszionáriusok hozták el a 10. században. A legtöbb feljegyzés azonban a lett keresztény gyökereket a 12. és 13. századra daltálja, amikor Szt. Meinhard és később más német misszionáriusok is evangélikus missziót folytattak. A főváros, Riga volt az egyik első város, amely a 16. században befogadta Luther tanait. A 18. században a testvérgyülekezet misszionáriusok (Hernhuti Testvérek) élesztették újjá és mélyítették el a keresztény hitet szerte az országban. Az ő utódaik központi szerepet játszottak a nemzeti függetlenség megalapozásában 1918-ban.

A múltnak – a konfliktusok és szenvedések különböző időszakaival együtt – máig észrevehető következményei figyelhetők meg Lettország egyházi életében. Szomorú tény, hogy a korai misszionáriusok és kereszties lovagok által használt erőszak tévesen értelmezte az evangélium üzenetét. Az ország évszázadokon keresztül a különböző nemzeti és felekezeti hatalmasságok vallási és politikai csatamezejévé vált. Az ország különböző részeiben bekövetkezett politikai változások gyakran a nép vallási hovatartozásának változását is előidéztek. Ma Lettország olyan „útkeresztződés”, ahol találkoznak a római katolikus, a protestáns és az ortodox utak. Emiatt a sajátos földrajzi elhelyezkedés miatt az ország sokféle keresztény felekezet hazája, de ezek közül egyetlenegy sincsen uralkodó helyzetben. Lettország először 1918 és 1940 között létezett önálló államként az első világháborút és az orosz, ill. német birodalom bukását követően. A II. világháború, és az azt követő évtizedek a maguk keresztényellenes, totalitárius ideológiájukkal – az ateista náciizmus és kommunizmus – pusztulást hozott Lett - országnak és népének, egészen a Szovjetunió 1991-es összeomlásáig.

Ezen évek alatt a keresztények eggyé váltak az Evangéliumról szóló közös tanúságtételben, egészen a mártírsorsig. A Jézus Krisztusba vetett hitük miatt történő tartós kínzásokban, száműzetésben, halálban a keresztények felismerték, hogy a királyi papság részesei – amint azt Péter apostol is említi. A közös szenvedés mély közösséget hozott létre a lett keresztények között. Felfedezték a kereszttségben nyert papságukat, s ezen keresztül képesek voltak szenvedésüket felajánlani – Jézus szenvedésével egységben – mások javára. A Sloskans Püspök Múzeum (a névadó 8 évet töltött szovjet lágerekben) ennek a közös tapasztalatnak a bemutatása. A múzeum belső falán négy lista található a mártírok és üldözött keresztények névsorával – akik

az ortodox, az evangélikus, a baptista és a katolikus egyház tagjai voltak. A közös éneklés és imádság élménye – beleértve a nemzeti himnuszt, Isten áldd meg Lettországot –, döntő hatású volt Lettország függetlenségének visszanyerésében 1991-ben. A város sok templomában hangzottak el buzgó imádságok a szabadságért. Az énekekben és imádságokban egyesült fegyvertelen tömeg barikádokat épített Riga utcáin, és vállhoz vetve állt ellen a szovjet tankoknak.

A 20. század totalitárius rendszereinek sötétsége azonban sok embert elidegenített az Atyaistenről szóló igazságtól, a Jézus Krisztusban megjelenő Istentől és az életet adó Szentlélek erejétől. Istennek hála a posztszovjet korszak ugyanakkor az egyházak újraéledését is elhozta. A keresztények kis csoportokban gyűlnek össze imádkozásra és ökumenikus istentiszteletekre. Annak tudatában, hogy Krisztus kegyelme és világossága még nem jutott el mindenkihez, és nem formálta át Lettország egész népét, továbbra is együtt akarnak dolgozni és imádkozni, hogy a lett társadalmat még mindig elcsúfító történelmi, etnikai és ideológiai sebek begyógyulhassanak.